

TROTS OP JE VAK

Ooit zei een audicien tegen me: 'Het is eigenlijk raar. Klanten willen in eerste instantie helemaal niet bij ons komen. Dan moet je er immers aan toegeven dat je minder goed hoort, dat je misschien wat ouder aan het worden bent, en misschien nog erger.... dat je partner of kind toch gelijk had'. Wij adviseren een product dat mensen eigenlijk niet willen hebben, maar wel nodig blijken te hebben. Het mooiste van ons vak is dan het gesprek dat je kunt voeren, de begeleiding bij het aanmeten en hulp van het kiezen. En vooral: als ze na enige tijd terugkomen en vertellen wat ze hebben meegemaakt en de contacten die ze weer zijn aangegaan'.

Toen mij gevraagd werd een column te schrijven over 'Passie voor je vak' dacht ik dan ook vooral: dat moet je aan audiciens zelf vragen. Als ik zie wat velen van jullie posten op social media, zie ik daar vele voorbeelden van. De nieuwsgierigheid naar mens en techniek waardoor je echt het verschil weet te maken en mensen weer in staat stelt zijn of haar hobby of werk uit te oefenen. Bloemen, chocolaatjes, kaartjes; het wordt met liefde gegeven én ontvangen. Een compliment is een aanmoediging om vooral door te gaan met dit mooie werk.

En toch hebben we een probleem van onbekendheid.... Die passie en gedrevenheid die jullie hebben om cliënten echt goed te kunnen helpen, zouden we wel wat meer mogen vertalen naar buiten. Het helpt bij het gesprek met stakeholders als ministerie, zorgverzekeraars en kwaliteitsinstituten, die soms lijken te leven op het stellen van regels en protocollen. Uiteindelijk moeten we ervoor zorgen dat regels en protocollen ondersteunend, en zeker niet allesbepalend zijn in een gesprek met een cliënt. Dat is dan ook waar we ons met alle hoorzorgkoepels hard voor inzetten. We halen niet voor

niets een ruime 8 op de PREM-meting. En wat dacht je van jongeren die hun beroepskeuze nog voor zich hebben: waarom vind jij dat ze eens na moeten denken over het beroep van audicien? Wat zouden zij erover moeten weten? Als audicien ben je zelf de beste ambassadeur voor je vak. Met nieuwe collega's houden we de werkdruk behapbaar en blijven we in staat mensen te helpen, ook over vijf of tien jaar.

Als je het woord passie opzoekt op internet, zie ik vele definities. In essentie gaat het om een emotie, een gevoel van opwindning en betrokkenheid bij je werk en dat wat je kunt betekenen. En in het vak van audicien heeft dat vele facetten: in medische zorg; in techniek en innovatie; in communicatie, begeleiding en advies. Het ontwikkelt zich iedere dag en vraagt nieuwsgierigheid op alle domeinen. En wat je ervoor terugkrijgt - de dankbaarheid van mensen - lijkt onbetaalbaar.

Dus mijn devies: blij nieuwsgierig en vertel erover aan anderen. Audicien is een prachtberoep, waar je trots op mag zijn!

Carmen de Jonge is voorzitter van de NVAB en bestuurder, toezichthouder en adviseur op het snijvlak van privaat-publieke samenwerking

CARMEN DE JONGE